

[Anne Grete Holmsgård]

Så er der i øvrigt i redegørelsen peget på sundhedsservice og socialservice. Jeg synes, det er glimrende, og det afspejler helt klart nogle problemer, der er på øerne, hvis man kunne sikre, at der i hvert tilfælde var en heltidssygeplejerske på hver af øerne. På nogle af øerne er det tilstrækkeligt, men ikke på alle. Det ville også være udmærket, hvis man i forbindelse med sygeplejeboligen kunne oprette boliger for ældre mennesker og have dem tilknyttet hjemmehjælp.

Et af de problemer, jeg så, da økontaktudvalget var i det sydfynske øhav her i sommer, var, at man ganske vist havde en bevilning til en sygeplejerske, men man havde ikke et sted, hvor vedkommende kunne bo. Her var der mulighed for en konkret håndsrækning fra det offentlige ved at sikre, at der var en sygeplejebolig på stedet. Så ville problemet for den pågældende ø være løst på en rimelig måde.

Så er der spørgsmålet om skoler og fritidsundervisning. Det er helt klart, at det er en styrke for en ø, at der er en skole, selv om der ikke er ret mange børn i den. Hvis man som børnefamilie skal overveje, om man skal blive boende på en ø, så er det fantastisk vigtigt, om der er en skole i hvert tilfælde for de mindre årgange, og også, om der er andre børn på øen. Når man skal foretage valget, er det mere nærliggende at flytte, hvis der kun er ét andet barn på øen, end hvis der f.eks. er 3-4. Det er klart, at hvis man skal få folk til at flytte til øerne, så er det vigtigt, at man har en skole til de mindre årgange.

Med hensyn til fritidsundervisning er det meget forskelligt, så vidt jeg har opfattet det, hvordan det fungerer på øerne. Man støder i hvert tilfælde på nogle problemer i lovgivningen, og det er også nævnt i redegørelsen, for selv om der er muligheder for mindre holdstørrelser, er det ikke altid tilstrækkeligt til at sikre fritidsundervisning på øerne.

Et andet problem er, at hvis man skal have gæstelærere udefra, så skal de være indstillet på at bruge meget lang transporttid for at komme frem og tilbage, og nogle gange kan de slet ikke komme tilbage, hvis det er aftenundervisning. Man kan rent faktisk ikke med den nuværende fritidslov løse det problem. Derfor vil jeg gerne have at vide, når ministeren her skriver, at det kræver en lovændring, om det betyder, at regeringen er villig til at fremlægge en lovændring og i før-

ste omgang er villig til at diskutere, hvordan en sådan lovændring kunne se ud, og hvordan man kunne sikre fritidsundervisning på øerne ud fra de specielle forhold, der hersker dér.

Det er selvfølgelig et lille skridt på vejen, at ministeren i sit lovforslag siger, at man vil stille en pulje på 700.000 kr. til rådighed, som øboerne kan søge om til forskellige projekter. Men det er ikke ret meget. Hvis man deler det ud på de 27 øer, som kommer ind under færgeordningen, er det 25.000 kr. pr. ø. Jeg synes nok, man skulle tænke på, om det ikke var muligt at formulere sit tilbud på en lidt anden måde, så der blev bedre muligheder for at få forsøgsprojekter i gang på de forskellige øer, hvor man så kan vurdere hen ad vejen, hvordan det egentlig går, om de opfylder de betingelser, man oprindeligt opstillede for dem, og om de opfylder den hensigt, man havde med dem.

Steffensen (KrF):

Jeg synes også, at der er grund til at sige tak til miljøministeren, fordi vi har fået denne redegørelse. Det er, som det er påpeget, rigtigt, at det er noget, der har været længe undervejs, og det er også rigtigt, at de 5 notater, som foreligger, er kommet på forskellige tidspunkter. Jeg synes ikke, at man skal tale nedsættende om det, for det er baggrunden for, at man kunne nå frem til det, man nu er nået frem til, nemlig at man for første gang her i folketinget får en af regeringen fremlagt redegørelse om problemstillingerne.

En redegørelse i den form, den har fået nu, synes jeg er udmærket, for den giver baggrund for, at der kan – sådan har jeg forstået intentionerne med redegørelsen – komme forslag frem, dels de, der ligger i redegørelsen, og som er fra øboernes egen hverdag, dels de, der måtte komme frem her i løbet af debatten. De kan være baggrund for den lovgivning, som nødvendigvis må følge, hvis dette skal komme til at hjælpe noget, og det har jeg forstået på alle ordførere indtil nu at det skal. Og når det skal det, så er det jo udmærket, at vi her har en bredere debat om problemerne, således at det senere kan udkrystalliseres i lovforslag.

Besøget på øerne i Smålandsfarvandet i sidste uge med miljø- og planlægningsudvalget understreger i allerhøjeste grad behovet